

יֹאוֹשׁ שׁלֹא מַדְעֵת

8⁰⁰

...אינו יודע...

המאבד

1. Case - lost object, however the owner didn't know he lost it yet.

...אינו יודע...

המוצא

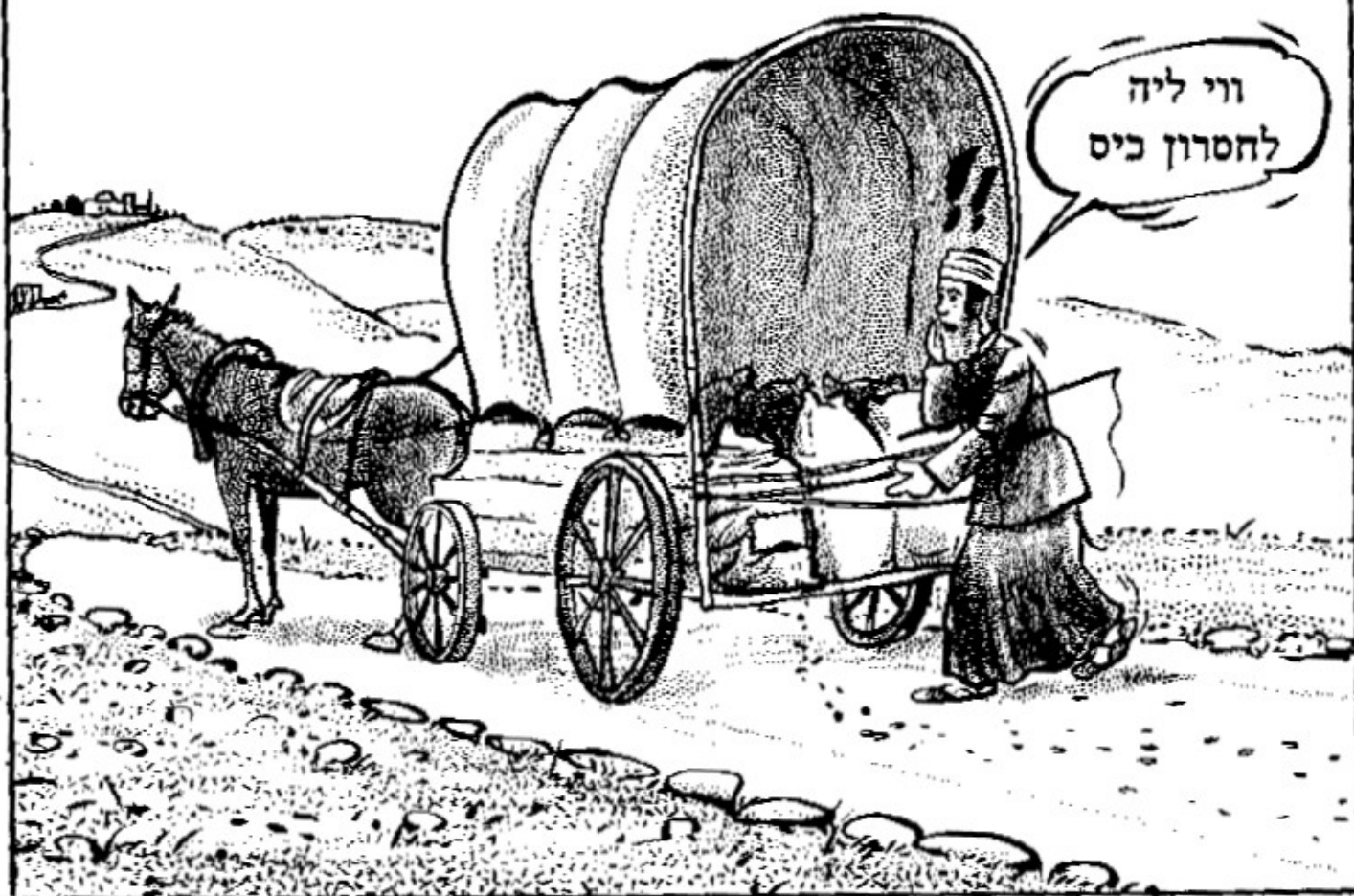
כשמצאו עדיין לא ידעו
הבעלים שאבדו

8³⁰

רואה שאיבד ומתייאש

המאבד

1. Case - lost object, however the owner
didn't know he lost it yet.

2. Argument - רבא and אביי,
רבא says
you may keep it,
אביי says you may not keep it

3. Explanation - אביי and רבא agree if

a. the object had a סימן since at the time
that it was lost we can not say
the owner will certainly
be מייאש.

They both agree
you may not keep it.

Unlawfully

If he picked up an object that the owner will probably not give up hope. We can not say it is yiush retroactively. Even if he does give up hope at the end, you may not keep it.

The reason is

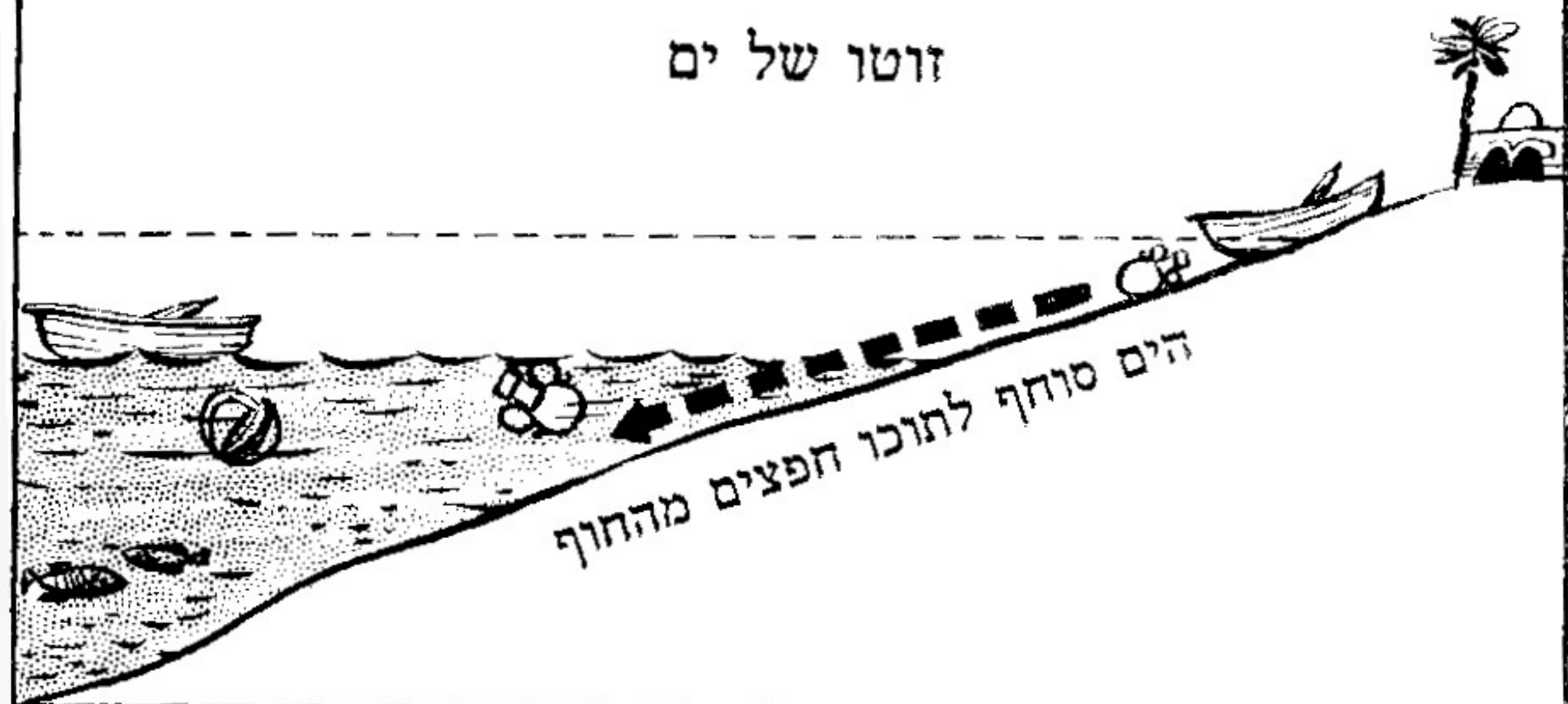
When you pick up an object that has no סימן you become a watchman it is as if the owner has it in his pocket. Therefore when he gives up hope it doesn't help and you can't keep it.

b. the object was lost in the tide
of an ocean, the תורה says even if he
had a סימן you may keep it.

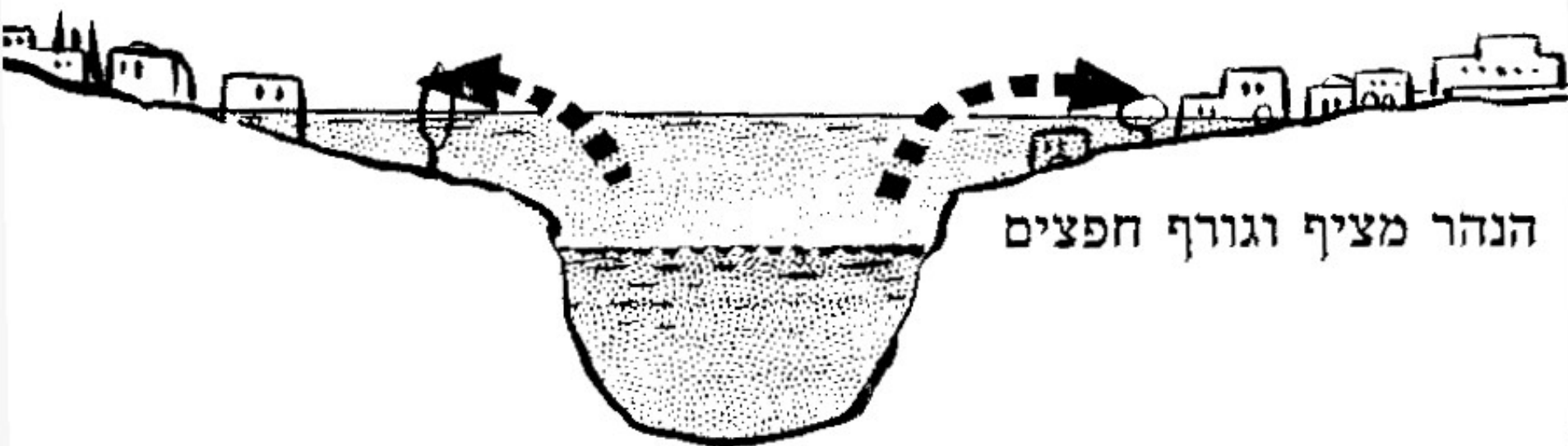

זוטו של ים

הים סוחף לתוכו חפצים מהחוף

שלוליתו של נהר

הנהר מציף וגורף חפצים

4. Explanation - רבא and אביי -

disagree if the lost
object **does not have**
a **סימן**

(the owner will be **מייאש**)

however the owner
didn't know he lost it yet.

(רבא) says you may keep it,
since the owner *will certainly*
be מייאש.

we consider it as if
he was already מייאש

(אביי) says **you may not keep it**
since at this time the owner
hasn't been מייאש.

We do not consider it
as if he was already מייאש

HINT:

רבה is pronounced like we say in קדיש

יהא שמיה רבה

(with the ה is the name of רבה)

רבא isn't pronounced like we say in קדיש

We learned	איתמר
Giving up hope <u>with out knowing it was lost</u>	יאוש <u>שלא מדעת</u>
יאוש says it is not <i>considered</i> אביי	אביי אמר לא הוי יאוש
יאוש says it is <i>considered</i> רבא	ורבא אמר הוי יאוש
Concerning something that has a סימן	בדבר שיש בו סימן
No one <u>disagrees</u>	כולי עלמא לא פליגי
That it is not יאוש	דלא הוי יאוש
And even <u>though</u> we heard him	ואף על גב דשמעיניה
<u>Finally</u> give up hope	דמיאש לבסוף
It is not יאוש	לא הוי יאוש
<u>For when it had come</u> to his hand	דכי אתא לידיה
It had come to his hand <u>unlawfully</u>	באיסורא הוא דאתא לידיה
<u>For when he will know</u> that it had fallen <u>from him</u>	דלכי ידע דנפל מיניה
He will not give up hope	לא מיאש
He will say to himself	מימר אמר
I have a סימן in it	סימנא אית לי בגויה

I will give the סימן	יהבנא סימנא
And take it <i>back</i>	ושקילנא ליה
<i>An object found in the tidal area</i> of the sea (tidal area = where objects get washed)	בזוטו של ים

And on ground that was flooded by a river	ובשלוטיתו של נהר
Even though	אף על גב
It <u>has</u> a סימן in it	דאית ביה סימן
<u>The Torah</u> permits <i>the finder to keep it</i>	רחמנא שרייה
As we will want <u>to say</u> further on	כדבעינן <u>למימר</u> לקמן
When do they disagree	כי פליגי
<u>Concerning something</u> that has no סימן	בדבר שאין בו סימן
אביי says	אביי אמר
It is not <i>considered</i> יאוש	לא הוי יאוש
Because he did not know	דהא לא ידע
That it fell from him	דנפל מיניה
רבא says it is <i>considered</i> יאוש	רבא אמר: הוי יאוש
For <u>when</u> he will know	דלכי ידע

That it fell from him	דנפֿל מיניה
יאוש says it is <i>considered</i> רבא	רבא אמר: הוי יאוש
For <u>when</u> he will know	דלכי ידע
That it fell <u>from him</u> - he will be ^{trans3} מיאש	דנפֿל מיניה - מיאש
He says <i>to himself</i>	מימר אמר
A סימן I don't have <u>on it</u>	סימנא לית לי בגויה
<i>Therefore it is as if</i> he abandons it <u>from</u> <u>now</u>	מהשתא הוא דמיאש

הצ
הע

במכשח דבי דרי : בשעת חסיפת
גרנות וכאן דשן בעליהן ונשאו את
העיקר ונותרו אלו : נפיש מרחייהו .
לקבלן : בליר מהכי . אש היה פוזרן
בפחות מכן : משום דלא חשיבי .
עליה קב פירחת לסרוח עליהן טורח
קיצון של ארבע אמות : שומשמן .
דקין מאל ויש טורח בקיבולן יותר
מחמין אבל דמיהן יקרין : תמרים
ורמנין . גסים הן ואין טורח בקיבולן :
יאוש

משום דנפיש מרחייהו חצי קב בשתי אמות
כיון דלא נפיש מרחייהו לא מפקד להו או
דלמא משום דלא חשיבי *וחצי קב בשתי
אמות כיון דלא חשיבי מפקד להו קביים
בשמונה אמות מהו קב בארבע אמות
מעמא מאי משום דנפיש מרחייהו וכ"ש
קביים בשמונה אמות כיון דנפישא מרחייהו
מפי מפקד להו או דלמא משום דלא חשיבי
וקביים בשמונה אמות כיון דחשיבי לא
מפקד להו [*] קב שומשמן בארבע אמות
מהו קב בארבע אמות מעמא מאי משום דלא חשיבי ושומשמן כיון
דחשיבי לא מפקד להו או דלמא משום דנפיש מרחייהו וכ"ש שומשמן
כיון דנפיש מרחייהו מפי מפקד להו קב תמרי בארבע אמות קב רמוני
בארבע אמות מהו קב בארבע אמות מעמא מאי משום דלא חשיבי קב
תמרי בארבע אמות קב רמוני בארבע אמות נמי כיון דלא חשיבי מפקד
להו או דלמא משום דנפישא מרחייהו וקב תמרי בארבע אמות וקב רמוני
בארבע אמות כיון דלא נפיש מרחייהו לא מפקד להו מאי יתיקו : איתבד
יאוש

לגמור אבל קב בארבע אמות יש לו טורח ללקט הכל ואין מלקט כלל אי נמי קב בארבע
אמות רוחב וארבע אמות אורך והבא צמי חלי קב צב' אמות על צ' אמות :
(*) [וע"ע סוס' ססמח לג. ד"ס חק]

ובבבב חלי ינחק קב בארבע
אמות . לריך לומר דרבי
ינחק גופיה צמי וכמה דלי גמרא
צמי מאי צמי וכמה לוקי דרך נפילה
ואפילו טובא כדפריך גמ' בטר הכי
אלא מדברי רבי ינחק הוא ורבי ינחק
לא צמי לאוקמי דרך נפילה ואפילו
טובא משום דסבר כאבי דילוש שלא
מדעת לא הוי ילוש אללא מוקי לה
במכשח דבי דרי שהיחס שם
מדעת וכה"ג איכא בפירקין (דף ל:)
דצמי ולעולם אמר רבי יהודה כי
לריך לומר דרבי יהודה אמר ולעולם
וכן צפרק לא יחפור (ג"צ דף כג. ושם
ד"ה וכמה) גבי מרחיקין מן החלוטות
דקאמר וכמה אמר רב ייבא כמלוא
רוחב חלון* : דצמי קב בשתי אמות
מה . תימה הלא קב בארבע אמות
הוי נמי חלי קב בשתי אמות ומאי
קאבעיא ליה וי"ל כיון דליכא אללא
חלי קב ילקוט כיון שאין לו טורח
אמות מחצתין הוי חלי קב בשתי
דלכ

לבי נפל מיניה לא מילאם • ואע"ג דהשתא מילאם חקראו בעלמא
 הוא ומחילה לא היה עומד לילאם : **ר"ל** המולא משום
 • תימה מן דכבר הקשה מחמא דמשום מחמרות אמאי פריך
 חקך ברישא ורבי יצחק גמי אמאי לא אמר למלתיה אממאי וי"ל
 דייקא אלימא ליה לאקשו"י דמשמע
 כל ענין דרי אלו שטו אע"ג דליכא
 מן מדמוקן ספמא(ג) אהרבים מניין
 ומשמע גמי אע"ג דכחזה הגביה
 מין היה בעל חבירה בבית המדרש
 ולא ידע שגמל מיניה :

מפורות ממעשר • במס' פאה
 (פ"ה ט"ו) תוכח דוקא
 פקיד קודם גמר מלאכה פקוד
 המעשר אבל אם הפקיד לאחר
 ד מלאכה שמתחייב כבר במעשר
 כך כלום וה"ל מידי קודם גמר
 אלה שלא נתייבשו עד"ן כדמוכח
 בזה פרק המביא (דף נד) דהאליס
 שמד"ן לשומען בשדה ולעשות מן
 עוה לא עמר מלאכתן למעשר
 שיתייבשו ואפילו זכה בהן המולא
 דם שיתייבשו פמורות מן המעשר
 אמרינן בב"ק (דף נח) המפקיד
 מן והשמים בבקר ובגמר פקוד
 המעשר ונבי הקדש אינו כן שאם
 ידע קודם גמר מלאכה ופדה
 ים גמר מלאכה חייב במעשר
 נשמה קנה נפרק האומר (סכ"י)
אנה גמי מדע ידע דנתת •

יארש שלא מדעת אביי אמר לא הוי יארש
 2 ורבא אמר הוי יארש בדבר שיש בו סימן
 כולי עלמא לא פליגי דלא הוי יארש ואף
 4 על גב דשמעיניה דמיאש (א) לסוף לא הוי
 יארש דכי אחא לדיה באיסורא הוא דאמא
 6 לדיה דלבי ידע דנפל מיניה לא מיאש
 מימר אמר סימנא אית לי בגייה יהבנא
 8 סימנא ושקילנא ליה בזושי של ים ובשלוליתו
 של נדר אע"ג דאית ביה סימן דהבנא שרייה
 10 בדבעינן למימר לקמן כי פליגי בדבר שאין
 בו סימן אביי אמר "לא הוי יארש דהא לא
 ידע דנפל מיניה רבא אמר הוי יארש דלבי
 ידע דנפל מיניה מיאש מימר אמר סימנא
 12 לית לי בגייה מהשתא הוא דמיאש (סימן
 פבג"ש במקנא"י בבסע"ז) תא שמע פירות
 14 מפורין הא לא ידע דנפל מיניה הא אמר
 רב עוקבא בר חמא הכא במבנשרא(ג) דביורי
 16 עסקינן ראבדה מדעת היא ח"ש מעות
 מפורות הוי אלו שלו אמאי הא לא ידע
 18 דנפל מיניה תתם נמי כדריבי *יצחק ראמר
 יאדם עשוי למשמע בביסו בבל שעה

יארש שלא מדעת • דבר שסתמו יארש לכשדע שגמל חמט וכשחמלו
 עדיין לא ידעו הגבילים שגמל מהן : לא הוי יארש • לקמיה מפרש
 פלוגמיהו : דמיאש לבסוף • לאחר שחמלו זה וכלל דייארש כגון
 דאמר ווי ליה למחרן כים דגלי דפתיה שטאש מהן : באיסורא אהא
 ליריה • דדבר שאיט עשוי להמיאש
 הוא : וזו של ים • מקומות בשם
 הם שדרך הים לחזור לאחוריו •
 פרסאות או תמנה עשר פרסאות
 פממיים ציוס ושוטף מה שמואל קם
 וסוף וזו לשון גדל ושירוע בלשון
 יוני כמו שכתב הזקנים לחלמי
 המלך ואל חילי ואל ואקוסי (פגילס
 דף ס-) : ושלליתו של נדר • כשהוא
 גדל ויולא תוך לגרומו ושולל שלל
 ושוטף הגמולא : רחמנא קריים • ואפי'
 2 בלח ליד המולא לפני יארש : לקמן •
 3 כשמשתין מנין לאבירה ששטפה
 נדר סי' : מהשתא הוי יארש • קדרי
 נפל וכשירוע שוב אין דעתו פלוי :
 ראבדה מדעת היא • שלא נפלו
 חמט ומדעת היתום הפקר : עשוי
 למשמע • וקודם שחמלו זה טדע
 לבטלם שגמל וטואשו : דיקורי •
 כדר מסא : סבי דחילי חסיגרא •
 זקנים פגיים האליס על משענתם
 כנחת ורחין כל שביטל ושביטל
 ולשון נמשוח כמו "לא ימוש" (ישעיה
 נט) שמתשמעין והולכים : לקוטי בחר
 לקוטי • לשון נמשוח כמו לא ימוש
 (דמ"ה) •

הגרי
 הב"י
 (א) גמ' ד'
 לבסוף
 (ג) שם
 במבנשרא
 דדי טסק
 (ג) ווא'
 ח"ס ווא'
 סאריס
 סא
 דף כד פ

ו מציאות פרק שני בבא מציעא

ג' והשתחא מילא חקראי בעלמא
ד' לילא: רת"ש המולא משום
ה' המשות משפחות אחאי פריך
ו' לא אמר למלתיה אחתני וי"ל

יחוס שלא מדעת • דבר שסתמו יחוס לכשדע שנפל ממנו ובשמיאל
עדיין לא ידעו הבעלים שנפל מהן: לא הוי יחוס • לקמיה מפרש
פלונייהו: דמילא לבסוף • לאחר שמיאל זה וכלל דייחוס כגון
דאמר ווי ליה לחסרון כים דנלי דעתיא שטאש מהן: באיסורא אחא

לידיה • דדבר שאיט עשוי להתיחא
הוא: וזמן של ים • מקומות בשם
הם שדרך הים לחזור לאחורין •
פרסאות או תמסה עשר פרסאות
פעמיים ציוס ושטוף מה שמואל שם
והולך וזמן לשון גדול ושירוע בלשון
יוני כמו שכתב הזקנים לתלמי
המלך ואל חילי ואל ואטוסי (מילס
דף ס') • ושלילתו של נהר • כשהוא
גדל ויוגא תוך לגדותיו ושולל שלל

ושוטף המולא: רחמנא קריים • ואפי'
באח ליד המולא לפני יחוס: לקמן •
כשמסתן מנין לאבירה ששטפה
נהר ס': מהשתחא הוי יחוס • שארי
נפל וכשירדע שוב אין דעתו מלוי:

יארש שלא מדעת אבי אמר לא הוי יארש
ורבא אמר הוי יארש בדבר שיש בו סימן
כולי עלמא לא פליגי דלא הוי יארש ואף
על גב דשמעניה דמיאש (ה) לסוף לא הוי
יארש דכי אחא לדיה באיסורא הוא דאחא
לידיה דלכי ידע דנפל מיניה לא מיאש
מימר אמר סימנא אית לי בגייה יהבנא
סימנא ושקילנא ליה בזומי של ים ובשלוותו
של נהר אע"ג דאית ביה סימן דהבנא שרייה
ברבעיגן למימר לקמן כי פליגי בדבר שאין
בו סימן אבי אמר "לא הוי יארש דהא לא
ידע דנפל מניה רבא אמר הוי יארש דלכי

הגדול
הב' ו'
(ה) ג' ו'
לבסוף
(ג) שם
מכשפה

אביי

Abbaye (278-338 CE) was the head of the yeshiva of Pumbedita. Orphaned at birth, he was raised by his uncle, Rabbah bar Nachmani, and by a foster mother. In his youth, Abbaye studied under Rav Yosef, the head of the yeshiva in Pumbedita. Upon Rav Yosefs death, he succeeded him as head of the yeshiva, and remained at this post for the rest of this life. Abbaye's most prominent colleague was Rava. Their agreements and disputations constitute a major element of the Talmud.

In most cases, **Rava's** view was accepted as law.

Rava

Rava (280- 352 CE) lived in Mahoza.

He was the son of

Rav Yosef bar Chama. His main halachic discussions were with his colleague Abbaye.

Their discussions are found throughout the Talmud.

In most cases (all but six). the law follows the opinion of Rava. Rava established an academy in Mahoza where he served as its head.

He was very popular as an excellent teacher and was known for his logical reasoning in studying the Torah.

Rava was also renowned as a master of the Aggadah--homiletical discourse and ethical teachings.

Rava was a wealthy man and had contacts with the Persian authorities in his day.

אִתְּמַר;

דף כא ע"ב

יְאוּשׁ שְׁלַא מַדְעַת;

אַבְיִי אָמַר;

לֹא הָוִי יְאוּשׁ.

וְרַבָּא אָמַר;

הָוִי יְאוּשׁ.

בְּדָבָר שֵׁישׁ בּוֹ סִימָן,

כּוֹלִי עֲלָמָא לֹא פְּלִיגִי,

דְּלֹא הָוִי יְאוּשׁ.

וְאֵף עַל גֵּב דְּשִׁמְעִינִיה דְּמִיֵּאשׁ לְבָסוֹף,
לֹא הָוִי יֵאוּשׁ.

דְּכִי אַתָּא לִידֵיה -
בְּאִיסוּרָא, הוּא דְאַתָּא לִידֵיה.
דְּלְכִי יָדַע דְּנִפְל מִינִיה,
לֹא מִיֵּאשׁ.

- מִימַר אָמַר;
סִימְנָא אִית לִי בְּגוּיָה.
יְהִבְנָא סִימְנָא, וְשִׁקִּילְנָא לִיה.

בְּזוּטוֹ שֶׁל יָם,
וּבְשָׁלוּלִיתוֹ שֶׁל נָהָר, -
אע"ג (אֵף עַל גֵּב) דְּאִית בֵּיה סִימֹן,
רַחֲמָנָא שְׂרִיָּיה.

כְּדַבְּעִינֵן לְמִימַר לְקָמוֹ.

כִּי פְּלִיגִי ?

בְּדָבָר שְׂאִין בּוֹ סִימָן.

אֲבִי אָמַר;

לֹא הָיִי יְאוּשׁ.

דָּהָא לֹא יָדַע דְּנֶפֶל מִינִיהּ.

רַבָּא אָמַר;

הָיִי יְאוּשׁ.

דְּלָכִי יָדַע דְּנֶפֶל מִינִיהּ -

מִיֵּאֵשׁ.

מִימַר אָמַר;

סִימָנָא לִית לִי בְּגוּיָה,

- מַה־שְּׁתָּא הוּא דְּמִיֵּאֵשׁ.

Yiush Shelo Midas

_____ 1) דלכי ידע

- A) I will give
- B) Had come
- C) For when he will know

_____ 2) דאָתא

- A) Permits
- B) I will give
- C) Had come

_____ 5) יִהְיוּנָא

- A) Permits
- B) Perhaps
- C) I will give

_____ 6) וּשְׁקִילְנָא

- A) In it
- B) I will give
- C) And take it

_____ 3) מהשתא

- A) For when he will want
- B) Had come
- C) From now

_____ 4) אית לי

- A) Permits
- B) For when he will want
- C) I have

_____ 7) שרייה

- A) Permits
- B) Disagree
- C) For when he will know

_____ 8) פליגי

- A) In it
- B) Disagree
- C) Had come

Yiush Shelo Midas

_____ 9) בגויה

- A) Perhaps
- B) For when he will know
- C) In it

_____ 10) כדבעינן

- A) For when he will want
- B) I have
- C) For when he will know

_____ 11) דלמא

- A) Perhaps
- B) I will give
- C) And take it

_____ 12) רחמנא

- A) And take it
- B) For when he will want
- C) The Torah

Yiush Shelo Midas

1)	רחמנא	——	I have
2)	דלכי ידע	——	For when he will know
3)	אית לי	——	For when he will want
4)	שרייה	——	In it
5)	ושקילנא	——	Perhaps
6)	דלמא	——	From now
7)	דאתא	——	The Torah
8)	מהשתא	——	I will give
9)	פליגי	——	And take it
10)	יהבנא	——	Had come
11)	כדבעינן	——	Permits
12)	בגויה	——	Disagree

HINT: יהא שמייה רבה - קדיש is pronounced like we say in

(with the רבה is the name of)

קדיש isn't pronounced like we say in רבא

1) Explain the מחלוקת between אביי and רבא if יאוש שלא מדעת הוי יאוש
או לא הוי יאוש

2) In what case do they argue?

3) In what two cases do they agree?

4) What does מהשתא הוא דמיאש mean ?
